

TEMAT: W życiu człowieka liczy się drugi człowiek- Ziemia planeta ludzi

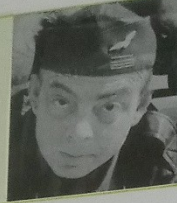

Dzień dobry, dzisiaj podążymy za autorem Małego Księcia podczas jego powietrznych przygód towarzyszących pracy dla Towarzystwa Latecoere i Aéropostale, francuskiej poczty lotniczej, która ostatecznie przerodziła się w znany nam dziś Air-France. W opisywanych czasach silniki latających maszyn były zawodne, przez co każdy lot był swoistą przygodą, która mogła skończyć się tragicznie. Przyjrzymy się człowiekowi w różnych sytuacjach.

Przyszły autor "Małego księcia" zafascynowany był lotnictwem. Odbывał służbę jako pilot lotnictwa wojskowego, potem pracował jako pilot pocztowy. Te doświadczenia lotnicze, znalazły swe odzwierciedlenie w jego twórczości.

Przeczytajcie fragment pt. Ziemia, planeta ludzi.

Antoine de Saint-Exupéry [czyt.: antuan de sę egzuperi] (1900–1944) – francuski pisarz, lotnik. W swoich utworach odwoływał się do własnych doświadczeń pilota. Oprócz powieści i opowiadań dla dorosłych czytelnika napisał też i sam zilustrował baśń *Mały Książę*, zaliczaną do klasyki literatury dla dzieci. Jako pilot brał udział w II wojnie światowej. Zginął podczas lotu zwiadowczego nad Morzem Śródziemnym.

Antoine de Saint-Exupéry

Ziemia, planeta ludzi (fragmenty)

Koledzy

[1.] Kilku kolegów – wśród nich Mermoz – stworzyło francuską linię lotniczą łączącą Casablankę z Dakarem ponad nieujarzmioną Saharą. Ówczesne silniki nie były wytrzymałe, jakiś defekt wydał kiedyś Mermoz w ręce Maurów. Nie decydując się na zabicie jeńca, więzili go przez dwa tygodnie, po czym zwolnili, zażądawszy okupu. I Mermoz podjął znów swoje loty pocztowe nad tymi samymi obszarami.

Kiedy otwarto linię amerykańską, Mermoz, zawsze w awangardzie, dostał polecenie zbadania odcinka Buenos Aires-Santiago: po zbudowaniu mostu nad Saharą miał zbudować most nad Andami. Dano mu maszynę, której pułap lotu nie przekraczał pięciu tysięcy dwustu metrów. Grzbiety Andów wznoszą się do siedmiu tysięcy metrów. Mermoz wystartował i szukał szczelin. Po zmierzeniu się z piaskiem stanął czoło górcom, szczytom z powiewającą na wietrze chustą śniegu, zacieraniu się kształtów świata przed burzą, wirom tak gwałtownym, że napotkane między dwiema ścianami skalnymi zmuszają pilota do czegoś w rodzaju walki na noże. Stanął do tych zapasów, nie znając przeciwnika, nie wiedząc, czy człowiek wychodzi z życiem z takich uścisków. Mermoz „robił próby” dla innych.

Wreszcie, pewnego dnia, podczas tych „prób” został uwięziony przez Andy.

Zmuszeni do lądowania na wysokości czterech tysięcy metrów na płaskowzgórzu o pionowo spadających ścianach, Mermoz i mechanik, który mu towarzyszył, przez dwa dni usiłowali stamtąd się wydostać. Daremnie. Wówczas spróbowali ostatniej szansy: skierowali samolot wprost w przepaść i odbiwszy się od nierównego terenu, zsunęli się w próżnię. Podczas spadania samolot nabrał wreszcie dość szybkości, a kiedy Mermoz poderwał go tuż przed grzbieciem górskim, musnął grzbiet i kiedy po siedmiu minutach lotu woda wytryskała już wszystkimi kanalikami rozsadzonymi

Samolot transportowy z 1924 r. odbywający loty na trasie Niemcy – Holandia

w nocy przez mróz, ujrzał przed sobą równinę chilijską, niczym ziemię obiecaną.

Nazajutrz poleciał znów. [...]

W ten sposób Mermoz przeorał piaski, góry, noc i morze. Nieraz ginął wśród piasków, gór, nocy i morza. A powracał tylko po to, by odlecieć znów. [...]

[2.] Takie jest prawo życia. Najpierw bogaciliśmy się, latami zadrzewiając przestrzeń życia, ale nastają inne lata, kiedy czas niszczy naszą pracę i wrywa drzewa z korzeniami. Towarzysze nasi, jeden po drugim, odbierają nam swój cień. I do żałoby naszej wciska się ukryty żal, że się starzejemy.

[3.] Tego nauczył nas Mermoz i inni. Wielkość każdego zawodu polega może przede wszystkim na tym, że łączy ludzi: istnieje tylko jeden luksus prawdziwy – luksus związków ludzkich.

Pracując dla samych dóbr materialnych, budujemy sobie więzienie. Zamykamy się samotni ze złotem rozsypującym się w palcach, które nie daje nam nic, dla czego warto byłoby żyć.

Kiedy szukam w pamięci tego, co dało mi smak trwałości, kiedy robię bilans godzin, które się liczyły w moim życiu, odnajduję zawsze te wspomnienia, których żadnej fortunie nie mógłbym zawdzięczać. Nie kupuje się przyjaźni Mermoza, przyjaźni towarzysza, z którym związują przeżyte razem godziny.

Noc lotu i jej gwiazd tysiące, spokój, kilka godzin poczucia pełni człowieczeństwa – tego się nie kupuje za pieniądze.

Ten świat jakby na nowo narodzony po trudnym etapie, drzewa, kwiaty, kobiety, te uśmiechy świeżo zabarwione przez życie, które świt nam zwrócił, ta harmonia rzeczy drobnych – czekająca nas nagroda, tego się nie kupuje za pieniądze.

Ani tej nocy spędzonej w sercu buntu, który wspominam.

Antoine de Saint-Exupéry *Ziemia, planeta ludzi*,
przekł. Wiera i Zbigniew Bienkowski, Warszawa 1977

z życia twórcy...

Antoine de Saint-Exupéry jest uważany za pisarza moralistę. Jego przemyślenia na temat obowiązków człowieka względem innych, międzyludzkiej solidarności i wierności sobie znalazły wyraz w utworach *Nocny lot*, *Ziemia, planeta ludzi* i *Cytaśela*. Wartościami, które najwyżej cenił, były odpowiedzialność, przyjaźń i odwaga.

Zawody szybowcowe w 1923 roku w Niemczech

1. Jakich informacji na temat Mermoza dostarcza fragment tekstu oznaczony [1]?

2. We fragmencie oznaczonym [3] jest mowa o przyjaźni, braterstwie, o więzach łączących ludzi, o odpowiedzialności gdyż to one budują to, co

najcenniejsze-prawdziwe człowieczeństwo. Znajdź w tym fragmencie odpowiednie argumenty.

Praca domowa

Na podstawie tekstu rozwiń myśl-„...tego nie kupuje się za pieniądze...”

Do zobaczenia

Opracowała: Marzena Marcjasz

Ciekawostki o Antoine de Saint-Exupéry'm

W grudniu 1935 r. pisarz podjął karkołomną próbę rekordowego przelotu z Paryża do Sajgonu, samolotem Caudron Simoun, ale rozbił ,maszyne na Saharze, w Afryce Północnej.

Podczas wojny domowej w Hiszpanii był pełnił funkcje korespondenta prasy francuskiej.

Pisarz zginął 31 lipca 1944 roku, podczas wykonywania misji fotografowania niemieckich wojsk pod Lyonem.

Jako syn francuskiego hrabiego, miał korzenie arystokratyczne.

Cytaty Antoine'a de Saint-Exupéry'ego

„Człowiek to ktoś, kto nosi w sobie coś większego niż on sam.”

“Dobrze widzi się tylko sercem, najważniejsze jest niewidoczne dla oczu.”